

дойде на помощ. Защото опита е нужен само в сметките на живота. А любовта е волно чувство, тя е дело на сърдцето. Намесят ли се сметки — сърдцето замира. Замряло сърдце клони към смърт, а запалено сърдце от любов е извор на буен живот.

Мислите се раждаха една след друга в издигнатата глава на побелелия Исмаил бег и погледа му се проясняше от извикани мисли и съзерцания. И той се радваше, че Добриян и Рада си бяха лика-прилика, че пламналата любов между тях е извикана не по сметка. И че добрия му приятел Горан Горнака ще бъде щастлив баща. А колкото по-много щастливци има на земята, според бега — толкова живота ще става по-добjur.

Исмаил бег верваше, че добри хора също щастливи. Нещастните също озлобени; а озлобения човек е некаджрен да схване хубавото и полезното. Той гледа през тъмни очила на живота. За това и светлото му е тъмно. А който не вижда светлината — той не знае нейните добродетели. Той бива зъкл и само злини може да докара.

Тия мисли на бега го караха да вижда хубава бъднина в дружбата между негова син, който трябва да поеме управлението на чифлика, и Добрияна — бъщащия млад драгоманин.

И благославейки Аллаха, че го е срецнал с таквиз добри българи, леко си отджхна и се прибра за сън.

* * *

Горан Горнака, макар че се увери в доброто разположение на бега не беше напълно спокоен. Той мислеше, че в Велковци неговите акрани ще да го укорят.

„То е твой, — премисляше той, — ала все не си е преда. Щом също се обичали нека се обичат. Ала защо му е трябвало да идва чак тук! Огън и слама на едно не стоят. Какво ще каже майката на Рада? Какво ще бъде ако пък на Добриян му ритне сърдце от Рада? Млади също те. До като ги пазят един от друг — те ще лудеят един за друг. Сближават ли се тогава? А Добриян е още момче, което пръв път се с момиче познава. Малко ли случки е виждал в живота си Горнака. Изпърво в огън горят и двамата. И току виж повяло студен дунавец-и иди ги разправяй.